

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/140/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010827
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010827.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 12.06.2023 pod sp. zn. 31T/53/2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.11.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania nedbanlivostného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v období od augusta 2020 do 12.06.2023, okrem času, kedy bol od 21.07.2021 do 18.09.2022 vo výkone trestu odňatia slobody, zanedbal svoju zákonnú povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa D. B., ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a bol k nej zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 21P/94/2018 zo dňa 09.08.2018, právoplatný dňa 06.09.2018, sumou 80 € mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa E. B., bydliskom F. G. XXX/X, H., túto vyživovaciu povinnosť riadne neplnil, hoci mu objektívne nič nebránilo vykonávať zárobkovú činnosť, z ktorej by túto vyživovaciu povinnosť hradil, okrem čiastočných úhrad spolu vo výške 20 €, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške 1 660 €.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 2 a § 78 ods. 1 Trestného zákona mu uložil i ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 51 ods. 4 Trestného zákona, počas trvania ochranného dohľadu uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č.l. 143-144 spisu.

Proti tomuto rozsudku zahlásil ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu odvolanie obžalovaný A. B., ktoré však do termínu verejného zasadnutia odvolacieho súdu bližšie písomne nezdôvodnil.

Konanie na odvolacom súde:

Odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava a za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného, na ktorom zároveň (mimo iného) oboznámil písomné vyjadrenie matky dieťaťa- E. B. z ktorého vyplýva, že obžalovaný mal snahu uhradiť dlžné výživné, no zo sumy 1660,- Eur uhradil doposiaľ len sumu 729,61 Eur.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní okresného súdu konanom dňa 12.06.2023 vyhlásil, že je vinný zo žalovaného skutku, ktoré vyhlásenie bolo po zachovaní zákonného procesného postupu a po kladnom zodpovedaní otázok podľa § 333 odsek 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku uznesením podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku prijaté s tým, že dokazovanie sa v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná. Takto sa výrok o vine stal právoplatný a nenapadnuteľný odvolaním.

Na základe obsahu spisového materiálu krajský súd tiež zistil, že okresný súd postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom a po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o treste a ochranného opatrenia, pričom vykonané dôkazy vyhodnotil zákonným spôsobom.

Pri preskúmvacej povinnosti obžalovaným napadnutých výrokov, má krajský súd za to, že tieto výroky (o treste a ochrannom opatrení) sú správne a zákonné.

V prejednávanom prípade krajský súd dospel k záveru, že uložený trest a ochranné opatrenie vzhľadom na charakter trestného činu, no najmä s ohľadom na osobu a predchádzajúci život obžalovaného zabezpečia účel stanovený zákonom spočívajúci v ochrane spoločnosti jednak tým, že obžalovanému zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a zároveň mu vytvorí podmienky na jeho prevýchovu v tom, aby v budúcnosti viedol riadny život. Preto aj krajský súd následne vyhodnotil, že na nápravu obžalovaného, vzhľadom na druh spáchaného trestného činu a osobnostné charakteristiky obžalovaného (doposiaľ až 17 krát súdne trestaného), ako i záujem spoločnosti na plnení zákonných povinností zo strany páchatelov takýchto trestných činov vyživovať iného, je potrebné obžalovanému ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody ako i ochranné opatrenie vo forme ochranného dohľadu na dobu jedného roka s povinnosťou zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie, ako to učinil i súd prvého stupňa. Uložený trest obžalovanému ako i ochranné opatrenie, plnia vo svojom komplexe zákonom požadovanú ochrannú funkciu, resocializačnú funkciu ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a krajský súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje takto uložený trest za zákonný, adekvátny, spravodlivý a primeraný k spáchanému skutku.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatela s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatela hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatela.

Obžalovaný by si mal uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá nie len v závislosti od závažnosti činu, ale i od osobných pomerov obžalovanej osoby a jeho trestnej minulosti, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Rešpektujúc všetky tieto hľadiská považuje odvolací súd trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov nepodmienečne za zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj k osobnostným charakteristikám obžalovaného, možnostiam jeho nápravy a prevýchovy. Takto uložený trest zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

Zákonu zodpovedá aj výrok rozsudku, ktorým bol obžalovaný zaradený v zmysle § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný už bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Za správny a zákonný považuje odvolací súd aj výrok, ktorým bol obžalovanému zo strany okresného súdu uložený ochranný dohľad v trvaní 1 roka, nakoľko z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho predchádzajúci život (ktorý bol doposiaľ až 17 krát súdne trestaný opakovane najmä za majetkovú trestnú činnosť a trestné činy zanedbania povinnej výživy, viackrát bol i vo výkone trestu odňatia slobody) sa nedá bezpečne očakávať, že po výkone trestu bude viesť na slobode riadny a plnohodnotný život (§ 76 Tr. zák.), pričom povinnosť spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie počas probačného dohľadu bude zároveň slúžiť ako súčasť procesu resocializácie so súčasnou úlohou znížiť pravdepodobnosť opakovania trestnej činnosti zo strany obžalovaného do budúcnosti so súčasným cieľom podporiť jeho rehabilitáciu a reintegráciu úspešného začlenenia sa do spoločnosti.

Z týchto dôvodov krajský súd potom považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.